

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. maj 2008
Kontor: Administrationsafdelingen
Sagsnr.: 2008-0091-0119
Dok.: AKJ42334

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 557 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2008.

Lene Espersen

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 557 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til Ritzau Telegram af 30/3-08: "Grove sager ældes i byretten". Ministeren bedes herunder oplyse

- om ministeren - såvel generelt som specifikt vedrørende Københavns Byret - kan bekræfte, at de færreste sager, hvor tidsfristen på 37 dage overskrides beror på byretternes/byrettens forhold, og at overskridelserne i stedet skyldes udeblivelser, manglende forkyndelse for tiltalte og pressede advokater,
- om det forekommer - og givet fald i hvilket omfang - at politiet afleverer ufærdige voldssager til domstolene, og
- hvilke initiativer ministeren i fortsættelse af ovenstående eventuelt vil tage for at sikre, at målsætningen om hurtig behandling af voldssager ved domstolene overholdes.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Indledningsvis kan Domstolsstyrelsen oplyse, at målsætningen for en hurtig behandling af voldssager er opstillet i voldspakkerne fra 1994 og 1997. For domstolene indebærer dette, at målsætningen for behandlingen af særlige voldssager er angivet til 37 dage. Heraf er 30 dage afsat til berammelsestiden, dvs. tiden fra retten modtager sagen og til sagen behandles i retten. De resterende 7 dage er afsat til hovedforhandling og domsafsigelse.

Målsætningen omfatter særlige voldssager (grovere vold), der er defineret ved, at sagen er omfattet af straffelovens §§ 244-246, og ved at der skal være idømt en ubetinget frihedsstraf, uden at der heri indgår andre lovovertrædelser af væsentlig betydning for strafudmålingen. Da strafudmålingen er afgørende for, om en voldssag er en særlig voldssag, er det ikke muligt før ved domsafsigelsen at afgøre, om der er tale om en særlig voldssag. Domstolene bestræber sig derfor på at behandle alle sager efter straffelovens §§ 244-246 indenfor den fastsatte 37-dages frist.

For hele 2007 gælder det, at retterne afgjorde 49,7 % af de særlige voldssager indenfor 37-dages fristen. Det fremgår af den seneste Voldsredegørelse fra december 2007, der omhandler statistisk materiale for 1. halvår af 2007, at byretterne i dette halvår afgjorde 2.937 voldssager, hvoraf 776 sager var omfattet af definitionen for særlige voldssager og derfor indgår i statistikken. Af disse 776 sager blev 380 sager, svarende

til 49 %, afgjort inden for 37-dages fristen. Retterne var ene eller medvirkende årsag til fristoverskridelserne i 45 % af de 396 sager, der i 1. halvår af 2007 overskred 37-dages fristen.

Domstolsstyrelsen har i forbindelse med bidraget til besvarelse anmodet byretspræsidenterne om en udtalelse.

Fra hovedparten af byretterne er det blevet oplyst, at overskridelse af 37-dages fristen i de færreste tilfælde skyldes rettens forhold. Specifikt for Københavns byret har retten i 2007 været årsag til forsinkelsen i 3 ud af 114 sager, hvor fristen var overskredet.

De væsentligste årsager til fristoverskridelserne angives at være forsvarernes forhold, anklagemyndighedens forhold, udeblivelse fra retsmøder eller udsættelse af sagen for at indhente yderligere oplysninger.

Nogle retter har dog i 2007 oplevet, at fristoverskridelserne i højere grad end tidligere skyldtes rettens forhold, hvilket også kommer til udtryk i Voldsredegørelsen. Det gælder særligt for de retter, der i forbindelse med domstolsreformen er flyttet flere gange, har oplevet vanskeligheder med at fastholde og rekruttere personale, eller har fået store geografiske afstande inden for retskredsen og dermed meget transport.

Der er ikke grundlag for at antage, at politiet - bortset fra enkeltstående tilfælde - afleverer ufærdige voldssager til domstolene. I visse voldssager skal der dog indhentes mentalundersøgelse, udtalelse fra Retslægerådet, kriminaltekniske undersøgelser eller lignende, og denne kategori af sager kan som oftest ikke behandles inden for de fastsatte frister uanset hvad, idet fristoverskridelsen i disse tilfælde skyldes sagens karakter og ikke sagsbehandlingen hos hverken politi eller domstole.

Både ved retterne og i Domstolsstyrelsen er der stor fokus på målsætningen om behandling af de særlige voldssager inden for 37 dage.

Domstolsstyrelsen har nedsat et Samarbejdsforum bestående af repræsentanter for politi- og anklagemyndighed, forsvarsadvokater, kriminalforsorgen, Retslægerådet, Arbejdsskadestyrelsen samt retterne. Under dette forum er der nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra såvel retterne, politi- og anklagemyndighed, forsvarerne og kriminalforsorgen, der skal se på mulighederne for at øge målopfyldelsen for de særlige voldssager og voldtægtssagerne. Arbejdsgruppen er i færd med at færdiggøre et idékatalog, som indeholder forslag til, hvordan den enkelte aktør internt, og i forhold til de øvri-

ge aktører i en voldssag kan medvirke til, at sagerne gennemføres på kortest mulig tid.

Målsætningen om en sagsbehandlingstid på 37 dage i de særlige voldssager og voldtægtssagerne vil - uanset de tiltag som styrelsen løbende iværksætter - imidlertid næppe kunne opfyldes fuldt ud. Der vil - bl.a. som følge af (lovligt) forfald og vidners udeblivelse mv. - således altid være en del forsinkede sager, selv om der sker en hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse i voldssager ved alle retter, herunder at retten søger at indgå i tæt samarbejde med sagens hovedaktører. Endvidere sætter hensynet til retssikkerheden og overholdelsen af retsplejelovens regler ligeledes en naturlig grænse for, hvor langt retten kan gå i bestræbelserne på at gøre sagsbehandlingstiden særlig kort i volds- og voldtægtssagerne.”

Opnåelse af en høj målopfyldelsesprocent for sagsbehandlingstiden i volds- og voldtægtssager har, som det fremgår, høj prioritet. Det er derfor også min forventning, at bl.a. det nedsatte Samarbejdsforum sammen med domstolsreformen – efterhånden som domstolene kommer på plads – vil medvirke til en forbedring af målopfyldelsen. Jeg finder således ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at iværksætte yderligere initiativer.